

E, É

Eberhardt Antal, volt nemzetgyűlési képviselő. 1877-ben született Budafokon. Középiskolái elvégzése után mészáros mesterséget tanult s később vendéglősipart folytatott. A háboru alatt a szerb, román és olasz fronton teljesített szolgálatot. Az első nemzetgyűlésen a biai kerületet képviselte.

Eckhardt Tibor dr., volt nemzetgyűlési képviselő. 1888. okt. 26-án született Makón. Középiskolai tanulmányait a budapesti kegyesrendi főgimnáziumban végezte el, majd jogot hallgatott Budapesten, közben azonban két szemeszte-

ren át tanulmányait a berlini egyetemen folytatta s egy esztendő Párisban töltött. 1908-ban avatták a budapesti egyetemen az államtudományok doktorává. Doktorrá avatása után közigazgatási szolgálatba lépett. Öt évig volt Makón mint t. szolgabíró és később mint főispáni titkár, 1913-ban pedig szolgálatátételre a belügyminiszteriumba rendelték. A háboru alatt Erdélybe külték a XII. hadtest területén működő kormánybiztossághoz Betegh Miklós kormánybiztos mellé. A kormánybiztosság megszüntetése után 1916-ban Tordaara-

nyos vármegye alsójárai járásának főszolgabírájává választották meg. A forradalom idején élére állott az akkor alakult karhatalmi formációknak, amelyeknek élén sokat verelkedett a havasi románokkal. Egyszer a románok megostromolták a hivatalát és szorongatott helyzetében Dénes István dr. ügyvéd, volt nemzetgyűlési képviselő, a tordaaranyosmegyei székely nemzeti tanács elnöke küldött husz székely nemzetőrt, akik szétkergették a támadókat. Ez természetesen nem járt vérontás nélkül s ezért a románok halálra is ítélték, úgy, hogy amikor a reguláris román csapatok bevonultak Erdélybe, menekülnie kellett. Aradra ment, ahol később az első ellenforradalmi alakulásban, mint Károlyi Gyula gróf miniszterelnök sajtófőnöke működött. Az ellenforradalmi kormánnyal együtt került Szegedre, ahol egyelőre megtartotta állását, Károlyi Gyula gróf távozása után azonban áthelyeztette magát a külügyminiszteriumba és ott Teleki Pál gróf akkori külügyminiszter oldalán dolgozott. A nemzeti hadsereggel együtt jutott el Siófokra, ahol ministre de liaison volt a fővezérség és a külügyminiszterium között s mint a vezérkar külpolitikai osztályának vezetője tett értékes szolgálatokat. Budapesten újra a külügyminiszteriumba osztották be mint sajtófőnököt, majd mikor Teleki Pál gróf lett a miniszterelnök, rá bízták a miniszterelnökségen is a sajtóosztály vezetését s mint miniszteri tanácsos vezette az osztályt képviselővé történt megválasztásáig. Egyike a forradalmak utáni idők legtöbbet emlegetett férfiainak, akit széleskörű műveltsége, nagy tudása és az ellenforradalmi mozgalmakban való kiváló munkássága emelt fiatal korában nagy fontosságú pozícióba. A dorozsmai kerületben időközi választáson kapott mandátumot egységpárti programmal a második nemzetgyűlésen. A Revíziós Liga megalakulása óta minden energiáját a revíziós mozgalom szolgálatába állította és több külföldi utazást tett, amelyeken nemcsak Magyarországnak szerzett egyes jóbarátokat, hanem propagandát előadásával a tájékozatlan külföldi közönséggel megismertette a trianoni igazságtalanságot.

Edelsheim-Gyulai Lipót gróf, dr. id. (*marosnémeti és nádaskai*), a felsőház tagja, az örökös jogu főrendi családok képviselői részéről megválasztva. Salzburgban született 1863. nov. 1-én, ahol atyja a későbbi híres budapesti hadtestparancsnok állomásozott akkor. A budapesti tudományegyetemen végezte el jogi tanulmányait és itt is avatták jogtudorrá. Igen élénk tevékenységet fejtett ki a jótékonyág és főleg a gyermekvédelem szolgálatában s az ő nevéhez fűződik az Országos Gyermekvédő Liga alapítása és felvirágoztatása is. Ezen intézménynek hosszú időn át volt elnöke. Ugyancsak egyik megalapítója a Fehérkereszt Lelencház Egyesületnek és a Budapesti Szünidei Gyermektelep Egyesületnek. Hosszu időn át volt felügyelője az állami gyermekvédelemnek és elnöke a fiatalokruak felügyelő bizottságának. Őfelsége 1906-ban emelte grófi méltóságra. A régi főrendiház életében is gyakran szerepelt, főként szociális kérdésekről tartott felszólalásával. Meghalt 1928 aug. 1-én.

Édes Antal (*madari*), országgyűlési képviselő. 1873. szept. 6-án született Tiszakeszin, Borsod vármegyében. Középiskoláit Miskolcon végezte s már

kora ifjúságától kezdve vezette atyja gazdaságát. Sokat szerepelt Borsodmegye törvényhatósági életében és nagy érdemeket szerzett Tiszakeszi község érdekében kifejtett munkásságával. Az 1922-iki nemzetgyűlési választásokon a mezőcsáti kerület választotta képviselőjévé és 1926-ban egységpárti programmal újra elnyerte régi kerülete mandátumát. Gazdasági téren kifejtett működésének elismeréséppen 1925-ben a gazdasági főtanácsosi címet kapta.

Egry Aurél dr. (*egerszegi*), a felsőház életfogytiglan kinevezett tagja. 1874. február 13-án született Budapesten. Középiskoláit s egyetemi tanulmányait Budapesten végezte s itt avatták jogtudorrá. 1897-ben ügyvédi irodát nyitott Budapesten és elismerésre méltó tevékenységet fejtett ki a jogi szakiro-

dalom terén. Mint kiváló ügyvéd nemcsak az ügyvédi kamara belső életében végzett nagy munkát, de a jövő ügyvédgeneráció érdekében is sokat fáradozott, mint az ügyvédi vizsgabizottság tagja. A háboru idején a kormány megbizta őt a hadi gazdasági szervek létesítésével, valamint a háborus gazdasági törvényelőkészítő munkában való részvétellel. Az októberi forradalom idején minden közszerrepléstől visszavonult s csak a békekötés utáni időkben vállalt újra szerepet a kormány megbizásából. Résztvett a Magyarország és Franciaország között létesült és a háboru előtti tartozásokra vonatkozó államszerződés megkötésében, majd a jóvátételi bizottság előtt és a vegyes döntő bíróságok előtt folyó földbirtok perekben képviselte a magyar érdekeket. Munkájával sokban hozzájárult a felbecsülhetetlen kulturális értékű Ipolyi-hagyatéknek a románoktól való visszaszerzéséhez is. Közgazdasági és pénzügyi téren vezető szerepet tölt be. A Pénzügyi Központnak, melynek jogi előmunkálatait is végezte, jogtanácsosa s igazgatósági tagja a Magyar Általános Hitelbanknak és a Pesti Lloyd Társulatnak. Érdeme: elismeréseül 1914-ben udvari tanácsosi méltóságot kapott.

Egry Béla, volt országgyűlési képviselő. 1858 nov. 2-án született Pécsen. 1886-ban tette le az ügyvédi vizsgát és azután szülővárosában telepedett le, ahol ügyvédi irodát nyitott. A pécsi társadalomnak köztisztviselőként álló vezéralakja, aki tevékeny részt vett minden társadalmi megmozdulásban, de a politikai küzdelmekben is. Hosszu időn keresztül főszerkesztője volt a „Pécsi Közlöny“-nek. A sport terén is nagy szerepet játszott, az ő kezdeményezésére alakult meg a Pécsi Atlétikai Club, amely elnökévé választotta. Mint vivő maga is sok győzelmet aratott. A pécsi vadásztársaságnak évtizedeken át volt vadász mestere. 1901. év óta volt tagja a magyar képviselőháznak, mint a pécsvárad kerület országgyűlési képviselője. 1910-ben Pécs város választotta meg képviselőjévé, mint pártönkivüli 48-ast. Meghalt 1927-ben.

Éhn Kálmán dr., országgyűlési képviselő. 1864-ben született a somogy-

gyei Látrány községhez tartozó Rádupusztán. Középiskoláit Székesfehérvárott, Veszprémben és Nagykanizsán végezte.

A budapesti tudományegyetem orvosi fakultásán avatták orvos-tudományi doktorrá. A háboru alatt a csurgói községi hadikórház igazgatófőorvosa volt és önfeláldozó munkájáért a vöröskereszt II. oszt. hadiékítményes diszjervényével tüntették ki. Csurgó község képviselőtestületének és Somogy vármegye törvényhatóságának tagja. Tagja ezenkívül a Természettudományi Társulatnak, számos orvosi és társadalmi egyesületnek. A második nemzetgyűlésen volt első ízben a törvényhozás tagja. A csurgói kerületet képviselte s főleg egészségügyi és közoktatásügyi kérdésekben szolgált fel. Az egészségügy terén kifejtett működésének elismeréseül 1925-ben egészségügyi főtanácsossá nevezték ki s mint tiszti orvos szolgálati idejét kitöltvén, 1926. máj. 1-én nyugdíjba ment.

Eitner Zsigmond, volt országgyűlési képviselő. 1862-ben született Sümegen. A gráci kereskedelmi akadémia elvégzése után évekig külföldön folytatott tanulmányokat, ahonnan visszatérve, belépett a családjá tulajdonában levő sümegi börgyár vezetésébe. 1901-ben választották meg először képviselőnek. A szentgróti kerületet képviselte s az 1905.- az 1906.- és az 1910-i általános választások alkalmával is elnyerte régi mandátumát. Előbb az Ugron-pártnak, később a Justh-pártnak volt tagja.

Emich Gusztáv dr. (emőkei), volt kereskedelemügyi miniszter, rendk. követ és meghatalmazott miniszter, német eredetű családból származott. 1866-ban született Budapesten. Tanulmányait Budapesten, Berlinben és Heidelbergben, majd Párisban, az École libre des sciences diplomáciai osztályán végezte és külföldről visszatérve, doktori diplomáját a budapesti egye-

temen szerezte meg. Kitűnő képzettségénél és nyelvismereténél fogva 1888-ban az akkori kereskedelmi, ipari és földművelésügyi miniszterium vám- és kereskedelempolitikai osztályában kapott beosztást. Annak idején Láng Lajos kereskedelmi miniszter, a belkereskedelmi osztály vezetésével és több fontos törvény előkészítésével bízta meg. Ebben a beosztásban nagy része volt az ipari tulajdonra, a tisztességtelen versenyre, a fuvar- és biztosítási jogra vonatkozó törvények megszerkesztésében. Később a kereskedelempolitikai, vámügyi és külkereskedelmi osztály is az ő vezetése alá került. 1905-től kezdődőleg több ízben képviselte a kormányt nagy fontossággal bíró külföldi kongresszusokon. Nagy érdemei vannak a német birodalom és Ausztria-Magyarország között a fuvarjog egységesítésére vonatkozó megállapodás létrejöttében. Éveken keresztül a budapesti áru- és értéktőzsde kormánybiztosa is volt. 1917-ben az akkor megalakult átmeneti gazdasági miniszterium adminisztratív államtitkárává neveztetett ki és mint a kereskedelmi miniszter képviselője résztvett a Németország és Ausztria-Magyarország között folytatott nagyfontosságú gazdasági tanácskozásokon. 1918-ban visszatért a kereskedelmi miniszteriumba és 1919-ben átvette a kereskedelmi tárcát, de tervei az ország teljes gazdasági blokádjá következtében nem válhattak valóra. 1920-ban Hódmezővásárhelyen nemzetgyűlési képviselőnek választották s még abban az évben berlini követté neveztetett ki és ebben a minőségben működött 1925-ig, mely évben nyugalmába vonult. Meghalt 1927. júl. 10-én.

Endre Zsigmond dr., országgyűlési képviselő. 1865-ban született Kiskunfélegyházán. Régi nemesi család sarja. Székesfehérvárott és Esztergomban járt középiskolába, azután Budapesten és Kolozsvárott hallgatott jogot s itt avatták jogi és államtudományi doktorrá. Eleinte közigazgatási pályán működött, 1896-ban Kiskunfélegyháza főszolgabírájává választotta, 1906-ban, a nemzeti ellenállás idején, mint az ellenzék egyik vezetője tevékenykedett Rudnay Béla kormánybiztos-főispán ellen és le is mondott állásáról nyugdíj nélkül. A koalíció

uralomra jutásával azonban ő is visszakapta hivatalát. Az októberi forradalom kitörésekor letartóztatták s később a kommunisták is fogságba vetették Budapesten, mint tuszt. Része volt a nyugatmagyarországi felkelésben, fiával együtt hosszabb ideig küzdött a felkelők között az első tűzvonalban. Ekkor kapta a „vitézek hadnagya“ kitüntető címet. Az 1922-iki nemzetgyűlésbe Kiskunmajsa küldötte be egységspárti programmal, az 1926-iki országgyűlési választásokon a gödöllői kerület mandátumát nyerte el.

Endrey Antal dr. vitéz, ügyvéd, országgyűlési pótképviselő. 1885. jun. 4-én született Hódmezővásárhelyen. Fia Endrey Gyulának, a híres függetlenségi párti politikusnak. A hódmezővásárhelyi gimnázium elvégzése után Egerben, majd Budapesten folytatott jogi tanulmányokat. 1913-ban nyitott szülővárosában ügyvédi irodát. A világháborúban az első mozgósítástól kezdve végig katonai szolgálatot teljesített s több mint három esztendeig egyfolytában a fronton volt. Harctéri érdemeiért 1923-ban vitézzé avatták. 1926. decemberében Hódmezővásárhely lajstromos szavazással a függetlenségi párt listáján pótképviselővé választotta.

Eöry-Szabó Dezső, volt nemzetgyűlési képviselő. 1886. aug. 15-én született Dudaron, Veszprém vármegyében. Középiskolai tanulmányait a csurgói főgimnáziumban végezte, azután a budapesti református teológián tanult s ugyanakkor a Pázmány Péter Tudományegyetem filozófiai fakultásának is hallgatója volt. Mint a protestáns egyetemi és főiskolai hallgatók Bethlen Gábor Körének elnöke élénk részt vett az ifjúsági mozgalmakban. 1912-ben mint missziós lelkész a szlavóniai Daruvárra került, ahol az ottani magyarság érdekében vívott nehéz küzdelmet, amiért ellenfelei a „magyar apostol“ névvel tüntették ki. 1914-ben ő is hadba vonult, mint tábori lelkész és bejárta az összes frontokat. Szolgálatiért megkapta a Károly csapatkeresztet, a Vöröskereszt hadiékítményes diszjelvényét, a II. oszt. lelkész érdemrendet a kardokkal és a Ferenc József-rend hadiékítményes lovagkeresztjét ugyancsak a

kardokkal. 1919-ben a somogy megyei Kazsok község lelkésze lett. A második nemzetgyűlésen az igali kerületet képviselte.

Eötvényi Olivér dr. (*eötevényi*), nyug. főispán, a Magyar Külügyi Társaság ügyvezető alelnöke. 1871 márc. 20-án született Győrött. Középiskoláit Győrött

és Pozsonyban végezte el, a budapesti egyetemen avatták jogi doktorrá. A fővárosban szerezte meg az ügyvédi oklevelet is. Azután Pozsonyban ügyvédi gyakorlatot folytatott s az ottani Jogakadémián helyettes tanár-

ként működött, de előadója volt az 1900-ban felállított Községi Közigazgatási Tanfolyamnak is. 1903-ban az eperjesi ev. Jogakadémiához a magyar közjog, a politika és a nemzetközi jog nyilv. rendes tanárává választották meg s ottani működése első hónapjaiban szerezte meg a kolozsvári tudomány egyetem jog- és államtudományi karán az egyetemi magántanári képesítést. 1906-ban a kassai kir. állami Jogakadémián ugyanezen tanszék nyilv. rendes tanárává nevezték ki s ezt a katedrát 1917-ig töltötte be, mikor Krassó-Szörény vármegye főispánjává és a román-bánsági, valamint a szerb-bánsági vagyonközség kormánybiztosává nevezték ki. Előzetesen, még mint a kassai Jogakadémia professzora és annak három éven keresztül dékánja a m. kir. udvari tanácsosi címmel lett kitüntetve. Főispáni állásáról a forradalom kitörésekor azonnal lemondott s nyugalmra vonult, majd az 1920-ban megalakult Magyar Külügyi Társaság igazgatója, később pedig annak ügyvezető alelnöke lett s ebben az állásában fejt ki ma is széleskörű tevékenységet. Irodalmi munkássága 30 éves multra tekint vissza s önállóan megjelent jogi, politikai, történelmi és publicisztikai munkáinak a száma mintegy 50. Tanulmányai magyarul és németül, részben franciául és angolul jelentek meg. 1908—9-ben Ausztriában és Németországban több felolvasást tartott a magyar közjog és alkotmánytörténelem köréből, 1921-től kezdődően pedig sokszor vett részt a

Külügyi Társaság képviselőjében a különböző külföldi városokban rendezett nemzetközi konferenciákon.

Eötvös Lóránt báró dr. (*vásárosnáményi*), volt vallás- és közoktatásügyi miniszter. 1848 jul. 27-én született Budapesten, fia József báró volt közoktatásügyi miniszternek. Középiskolai tanulmányai elvégzése után Budapesten járt egyetemre, de nemsokára külföldre ment, ahol négy évet töltött. Heidelbergben, Bunsen mellett dolgozott, Königsbergben természettudományi és matematikai tanulmányoknak szentelte idejét. 1870-ben jött haza s 1871-ben már egyetemi magántanár, a következő évben pedig rendes tanár lett. A Tudományos Akadémia 1873-ban levelező, 1883-ban rendes tagjává választotta. Tudományos dolgozatai, melyek a fénytánra, a kapilláritásra és a gravitációra vonatkoznak, igen nagyjelentőségűek. Geodéziai vizsgálódásai világhírűek. Trefort halála után a Magyar Tudományos Akadémia elnökévé választotta, mely tisztet 1905-ben beadott lemondásáig viselte. Csáky Albin gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter lemondása után, 1894 jun. 10-én a Wekerle-kabinet közoktatásügyi minisztere lett, mely minőségben az egyházpolitikai törvényjavaslatokat mind a két Házban hathatósan védelmezte. A Wekerle-kabinettel 1895 jan. 15-én ő is lemondott és fél évvel később visszatért egyetemi tanszékére. Ugyanezen évben elvállalta az apjáról nevezett Eötvös-collegium kurátori tisztségét. 1904-ben a belső titkos tanácsosi méltóságot, 1907-ben pedig a Művészetért és tudományért díszjelvényt kapta. Egyetemi tanszékét elfoglalva, eredeti és a fizikára nagyfontosságú kutatásokat végzett. Első vizsgálatai a kapilláris jelenségek körébe tartoznak és nagy tudományos becűek. A felületi feszültség kísérleti meghatározására igen elmes és pontos módszert gondolt ki. Ilyenmü mérései alapján az általánosán róla elnevezett törvényt állapította meg, mely összefüggést fejez ki a folyadékok felszínfeszültsége és molekula-térfogata között. Még sokkal fontosabbak és általánosabb jellegűek azok a vizsgálatok, melyeket a földi nehézkedés és a földi mágnesség körében

végzett. A régebben ismeretes Coulomb-féle csavarási mérleget nemcsak tökéletesítette, hanem mélyreható potenciálméleti fejtegetések alapján elvileg is átalakította. Olyan csavarási mérleget szerkesztett és vizsgálódási módszereket gondolt ki, melyekkel a földi nehézségerő helyi változásait és a földi nehézség egyensúlyi felületeit lehet meghatározni. Ezekből biztos következtetéseket lehet vonni a Föld kérgében lévő vonzó tömegek helyi elosztására és ezekkel kapcsolatban Eötvös a földi mágnesség jelenségeit is bele tudta vonni vizsgálódásai körébe. Ezeket később a rádiumra is kiterjesztette. 1907 után állami támogatással nagyarányú geofizikai méréseket végzett az ország különböző helyein. Számos külföldi tudományos testület tagjai közé választotta, tiszteleti doktori címmel, pályadíjjal és egyéb módon is kitüntették. A Természettudományi Társulat 1912-ben a Szily-éremmel tisztelte meg. Élénk részt vett a különböző tudományos és kulturális mozgalmakban. Tudományos munkássága, kutatásairól beszámoló művei az egész világ előtt ismeretesek. Meghalt Budapesten, 1919 ápr. 11-én.

Erdély Sándor, volt igazságügyminiszter. 1839 aug. 1-én született a biharmegyei Kisjenőn. Egyetemi tanulmányai elvégezte után ügyvédi vizsgát tett, majd a főváros szolgálatába állott. Nehány évvel később bírói pályára lépett és 1871-ben kir. táblai bíró, 1886-ban kuriai bíró, 1888-ban kuriai tanácselnök, 1890-ben pedig a győri ítéltábla elnöke lett. 1892-ben Szilágyi Dezső alatt igazságügyi államtitkár lett. 1893-ban Dunaszerdahely küldte a képviselőházba a szabadelvűpárt programjával. 1895 jan. 15-én kinevezetvéni miniszterré, az igazságügyi tárcát a Bánffy-kormány egész működése alatt vezette s 1899 február 26-án az ősszminiszterium lemondásakor állásától saját kérelmére felmentették. 1896-ban belső titkos tanácsos lett. Miniszteri működése alatt az egyházpolitikai törvények házasságjogi részét életbe léptette, a magánjogi kodifikáció egységes előhaladásának biztosítására a törvény előkészítése végett állandó bizottságot állított fel, mely a kódex alapelveit le is tárgyalta. Nevéhez számos kiváló jogalko-

tás fűződik, de ezen kívül adminisztratív téren is sok értékes újítást léptetett életbe. Az ő érdeme a konstantinápolyi konzuli főtörvényszék tényleges felállítása, az Ausztriával való polgári jogsegélyben a viszonyosság teljes érvényre juttatása, a törvényszéki építkezések fejlesztése, a javítóintézeti ügy előmozdítása és még sok más hasonló cselekedet. A dunaszerdahelyi kerületet 1901-ben képviselte, azután 1906-ig a báni kerület képviselője volt. A koalíció kormányra jutásával visszavonult az aktív politikai élettől, de tevékenyen részt vett a nemzeti munkapárt szervezésében. Az 1910-i választások alkalmával újból a báni kerület választotta meg képviselőjévé. Meghalt Budapesten 1922 máj. 15-én.

Erdély Sándor ifj., volt országgyűlési képviselő. 1873-ban született Győrött. Fia Erdély Sándor volt igazságügyminiszternek. Középiskoláit Budapesten, jogi tanulmányait Budapesten, Bécsben és Berlinben végezte. 1897-ben ügyvédi vizsgát tett és irodát nyitott Budapesten. Az 1910-i általános választások alkalmával a gyöngyöspatai kerület választotta meg képviselőjévé nemzeti munkapárti programmal.

Erdélyi Aladár dr. (*kolozsvári és széplaki*), országgyűlési képviselő. 1880-ban született Tótszerdahelyen, Zala vármegyében. Középiskoláit Győrött, Székesfehérvárott és Esztergomban, egyetemi tanulmányait pedig Budapesten végezte. Tanulmányai befejezése után ügyvédi oklevelet szerzett, majd egyetemi magántanárrá habilitáltak. A világháboruban mint a 29. honvéd gyalogezred zászlósa vett részt s a bukovinai harcokban különösen kitüntette magát. 1918 végén szerelt le és visszavonult tolnamegyei birtokára, ahol a gazdálkodás mellett jogtudományi tanulmányokat is folytatott. Nagybecsű „A régi magyar családi hitbizományok és jogaik” című két kötetes munkája, amelyet a Magyar Tudományos Akadémia a Sztrókai-díjjal jutalmazott. A pozsonyi egyetemi jogi fakultása meghívta az egyházjogi tanszékre, de a forradalmak és később a bevonuló cseh csapatok megghusították terveit. A második nemzetgyűlésbe a paksi választókerület küldötte be s az 1926 decemberi választásokon régi kerületén kívül Czegléd-

léd is képviselőjévé választotta egységes-párti programmal s így a paksi kerület mandátumáról lemondott.

Erdődy Gyula gróf (*monyorókeréki és monoszlói*), volt főrendiházi tag. 1854 febr. 21-én született, mint Erdődy István gróf kir. főlovászmester fia. Tanulmányai elvégzése után vasmegyei birtokain gazdálkodott. 1899-ben szabadelvű párti programmal képviselővé választották Felsőőrön s ezt a kerületet 1910-ig képviselte, amikor többé nem vállalt mandátumot. 1902-ben elnyerte a titkos tanácsosi méltóságot. Cs. és kir. kamarás, a főrendiház örökösjogu tagja volt. Meghalt 1917 jan. 13-án Vasvörösváron.

Erdődy Imre gróf (*monyorókeréki és monoszlói*), volt főrendiházi tag. 1854 okt. 5-én született. A trencsénmegyei dománizsi nagy kiterjedésű birtokokon gazdálkodott. Cs. és kir. kamarás és a bajor kir. Szent György-rend lovagja.

Erdődy István gróf (*monyorókeréki és monoszlói*), volt főrendiházi tag. 1848 nov. 2-án született. Atyjától, Károly gróftól a jaskai uradalmat örökölte, melynek alapján a horvát országgyűlés mágnásai közé tartozott. Híve volt a horvát nemzeti-párt politikájának. 1883-ban kamarási méltóságot kapott, 1903-ban pedig titkos tanácsos lett.

Erdődy Rudolf gróf ifj. (*monyorókeréki- és monoszlói*), felsőházi póttag. 1883 okt. 25-én született Horvátországban, Novimarovban, mint Rudolf gróf belső titkos tanácsos fia. Tanulmányai befejezése után gazdálkodni kezdett emődi, kastélyosdombói és zádori birtokain. A főrendiházba 1916-ban kapott meghívó levelet. A felsőház póttagjai között az örökös jogu családok választottjaként szerepel.

Erdődy Sándor gróf (*monyorókeréki és monoszlói*), a felsőház tagja. 1865 aug. 24-én született Galgócson, Nyitra megyében. Középiskolai tanulmányait, mint magántanuló a szombathelyi kath. főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányait a bécsi egyetemen kezdte, a győri kir. jogakadémián folytatta, ahol az alapvizsgákat is letette és a budapesti egyetemen fejezte be. Tanulmányai befejezése után nagyobb utazásokat tett Olasz-, Francia-, Németországban, továbbá Belgiumban és Svájcban. Katonai

kötelezettségét a pápai 7. honvéd huszárezrednél teljesítette, ahol tartalékos hadnaggyá nevezték ki. A háboru elején katonai szolgálatra jelentkezett és 1916-ban huszárszázadosi rangot nyert. 1890 óta cs. és kir. kamarás. A bajor királyi házi Szt. György-rend tulajdonosa és 1897. óta a főrendiház örökös jogu tagja. Kiterjedt uradalmain Vas- és Veszprém megyében modern gazdálkodást üz.

Erdődy Tamás gróf (*monyorókeréki és monoszlói*), volt főrendiházi tag. 1855 okt. 10-én született Bécsben. Birlalója a népbabófaí hitbizományi uradalomnak, amelyet Erdődy Sándor gróf volt kir. főlovászmester alapított 1873-ban Erdődy Ferenc gróf másodszülett fia részére.

Erdőhegyi Lajos dr. (*erdőhegyi*), országgyűlési képviselő. 1887 jul. 25-én született Kisvárdán, Szabolcs vármegyében. Nyiregyházán járt gimnáziumba,

utána Debrecenben és Kolozsvárott jogot hallgatott. Elvégezte a bécsi Keleti Kereskedelmi Akadémiát és később államtudományi doktorrá avatták. Tanulmányait Heidelbergben és Münchenben egészítette ki, majd hazatért

s közigazgatási pályára lépett. Fokozatosan előrehaladva vármegyei főjegyző lett, de csak 1918 nov.-ig maradt közigazgatási szolgálatban s ekkor visszavonult birtokára gazdálkodni. Hosszu idő óta vesz részt Szabolcs vármegye és Nyiregyháza város törvényhatósági életében. Előbb a nemzeti munkapárt tagja volt, majd az egységspárt megalakulásakor annak programjával választotta meg a második nemzetgyűlésbe képviselőjének a nyirbátori kerület. Az új országgyűlésbe 1926-ban a kemecsei kerület küldötte be ugyancsak egységspárti programmal.

Ereký Károly, volt közlelmezési miniszter. 1878. okt. 20-án született Esztergomban. Középkiskolai elvégzése után a budapesti műegyetemen tanult, ahol gépészmérnöki oklevelet szerzett. Mint mérnök egyideig bécsi gyárakban dolgozott. 1905-ben a budapesti műegyetemen adjunktus lett és ekkor főleg mező-

gazdasági tanulmányokkal, elsősorban a többtermelés kérdésével foglalkozott. A földművelésügyi miniszter megbízásából 1907-ben és 1910-ben külföldön tanulmányozta a különböző gazdasági rendszereket. Tapasztalatairól számos cikkben és tanulmányban számolt be. 1911-ben megalapította az állatértékesítő egyesületet s a következő évben a nagytényi sertéshizláló telepet. A proletárdiktatura idején részt vett a Friedrich-féle ellenforradalmi csoport megszervezésében s 1919. aug. 27-én a Friedrich-kormányban közéleti miniszter lett. 1920-ban az első nemzetgyűlési választásokon Kaposvár mandátumát nyerte el kereszténypárti programmal.

Erney Károly (*nagyernyei*), a felsőház tagja. 1874. febr. 13-án született Budapesten. A budapesti kereskedelmi akadémia elvégzése után, mint gyakor-

nok lépett 1894-ben a Pesti Hazai Első Takarékpénztár szolgálatába és fokról-fokra haladva 1924-ben néhai Walder Gyula utódként került az intézet vezérigazgatói székébe. A magyar közgazdasági életben vezető szerepe van és széleskörű munkásságát számos pénzügyi, ipari és kereskedelmi vállalat vezetésében fejt ki. A közgazdasági élet terén szerzett érdemei elismerésül a kormányzó kincstári főtanácsosává nevezte ki. Kormányzó kinevezés alapján került 1927-ben a felsőházba.

Ernszt Sándor dr., országgyűlési képviselő. 1870. ápr. 21-én született Galgócon, Nyitra vármegyében. Középiszkolait Galgócon, Nagyszombatban és Esztergomban végezte, egyetemi tanulmányait pedig a budapesti tudományegyetem hittudományi karán. 1897-ben kánonjogi doktorrá avatták. Egyideig Pozsonyban lelkészkedett, ahol résztvett az ország egyik legrégebbi németnyelvű keresztény lapjának, a Pressburger Tagblattnak megalapításá-

ban és szerkesztésében. Kevéssel ezután megalapította az Országos Néplap című néppárti hetilapot. Ugyanez időben titkárra lett az Országos Néppártnak. Budapestre költözve, az Angolkisasszonyok intézetében vállalt hittanári állást. Egyidejűleg ellátta az Alkotmány adminisztrátori teendőit is. Sokat utazott Ausztriában, Németországban, Olaszországban és a közeli Keleten. 1900-ban XIII. Leo pápa titkos kamarássá nevezte ki. Tagja a Szent István Akadémiának és a Történelmi Társulatnak. 1898-ban nagyobb pénzügyi munkát irt „Kamat” címmel, 1921-ben pedig egy nagy feltűnést keltő politikai tanulmánya jelent meg „A keresztény nemzeti politika egy éve” címmel. Pápai protonotárius, a Központi Papnevelő kormányzója, a Katolikus Népszövetség vezérigazgatója, a Szociális Missziótársulat társelnöke stb. Amióta a néppárt titkára lett, állandóan nagy szerepet vitt az országos politikában. Az országgyűlés képviselőházába a néppárt programja alapján először 1901-ben került be a privigyei kerület mandátumával. Még 1908-ban megszervezte a Katolikus Népszövetséget, melynek vezetője volt. A forradalom kitörése után, amikor a néppárt vezeterei visszavonultak a politikai élettől, ő vette át a párt vezetését. Károlyi Mihály gróf ismételten érintkezésbe lépett vele, politikai céljainak megnyerni azonban nem tudta, ellenkezően Ernszt tevékeny részt vett az ugynevezett polgári blokk megalakításában. A proletárdiktatura kitörése váratlanul érte a blokkot, mikor a választási előkészületek és a jelölések már megtörténtek. Mivel a terroristák a polgári blokk vezetőit üldözőbe vették, kénytelen volt Bécsbe menekülni, ahol tevékeny részt vett az antibolsevista komité munkásságában. A diktatura bukása után részt vett a keresztény-szociálista párt megalapításában, mely 1919 szeptemberében egyesült a Friedrich István elnöklete alatt álló keresztény nemzeti párttal. A fuzionált új pártnak, a keresztény nemzeti egyesülés pártjának programjával választották meg a két nemzetgyűlés tagjává Ipolyságon. 1925-ben nevezték ki nagyváradi kánonokká. Nagy szerepet visz a fővárosi politikában. Az új or-

szágyülésbe a keresztény gazdasági és szociális párt programjával egyhangúlag választották meg Ipolyságon.

Erneyei Pál dr., nyug. h. államtitkár. 1867. jan. 10-én született Budapesten. Iskolai tanulmányait Budapesten végezte s itt avatták az egyetem jogi fa-

kultásán az államtudományok doktorává. Az egyetem elvégzése után a pénzügyminiszterium szolgálatába lépett. Előbb az illetékkiszabási hivatalnál működött, majd rövid ideig a szolnoki s azután a budapesti pénzügyigazgatósághoz osztották be. 1900-ban a budapesti jegyzői tanfolyamon a pénzügyi jog előadója lett. Különösen nagy munkásságot fejtett ki a szolgáltatási ügyeknél. Erdemei elismerésül több kitüntetésben részesült.

Erődi-Harrach Béla dr. (*ruttkai*), országgyűlési képviselő. 1882-ben született Kunmadarason. Középiskolai és egyetemi tanulmányait Budapesten végezte, itt avatták jogi doktorrá. A berlini és hallei egyetemek filozófiai fakultásain közgazdasági, pénzügyi és szociálpolitikai tanulmányokat folytatott. Külföldi tanulmányutjai után 1903-ban Kolozsvárra nevezték ki pénzügyi fogalmazónak s egy évvel később a kolozsvári kereskedelmi akadémia főiskolai tagozatán a közgazdaságtani és szociálpolitikai tanszékre hívták meg. 1910-ben az akkor létesített ujbpesti főiskolai szociális telep szervezési munkáját bízták rá, két évvel később pedig már az intézet igazgatójává nevezték ki. 1917-ben nagyobb tanulmányt irt a közgazdasági tudományok egyetemi oktatásáról, mire berendelték a kultuszminisztériumba és megbízták a Közgazdasági Egyetem szervezésének előmunkálataival. 1918 októberében felterjesztették egyetemi tanári kinevezésre, azonban a király a beállott forradalmi zavarok miatt a kinevezést nem véglegesíthette. A proletárdiktatura alatt a terroristák börtönbe vetették. 1919 decemberében nevezték ki a közgazdasági egyetem tanárává. A szalárdi kerület képviselőjeként tagja volt mindkét nemzetgyűlésnek. A Házban sokat

foglalkozott közgazdasági, szociális és pénzügyi kérdésekkel. Az ő javaslatára foglalt egyhanguan állást annak idején az egységspárt a pengőérték megállapításakor a 12.500-as osztószám mellett. Az új országgyűlésbe ismét régi kerülete küldte be egységspárti programmal.

Erődi-Harrach Tihamér dr. (*ruttkai*), országgyűlési képviselő. Fiumében született 1885 máj. 22-én. Középiskoláit Budapesten, egyetemi tanulmányait Budapesten és Berlinben végezte el. Hallgatott a heidelbergi egyetemen is jogi és közgazdasági előadásokat. A jog- és államtudományi doktorátust megszerelve, ügyvédi vizsgát tett. Tanulmányai befejezése után a bi-

róság szolgálatába lépett. 1905 óta ügyvédi prakszist folytat és gazdálkodással foglalkozik. Jász-Nagykun-Szolnok vármegye tiszteletbeli főügyésze. Ügyvédi érdemeiért a kormányzó m. kir. kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. Jász-Nagykun-Szolnok vármegye törvényhatóságának virilis jogon bizottsági, Tiszainoka község képviselőtestületének és Tiszaföldvár község képviselőtestületének és pedig utóbbinak a Magyar Tudományos Akadémia megbízásából tagja. A Cibakházi Ármentesítő és Belvizszabályozó Társulat alelnöke, a Kécske—Kecskeméti Tiszai Ármentesítő Társulat elnöke és a Tisza—Dunavölgyi Társulat központi bizottságának rendes tagja. A világháboruban mintaszerűen vezette a Köztelek-u. 1. sz. alatt 50 közelegény elhelyezésére szolgáló Vörös Kereszt kíséret hadikórházat; ezen működéséért kitüntetésben is részesült. A kommün alatt atyjával és fivérével együtt, mint tuszt letartóztatták. Élénk munkásságot fejtett ki a jogi szakirodalomban. 1908 óta intenzíven részt vett Balogh Jenő mellett a magyar patronázusgy megszervezésében és gyakorlati munkájában. A magyar kormány megbízásából 1913-ban hosszabb tanulmányuton volt Belgiumban, ahol a börtönügyet, a csavargóügyet és a javító nevelés ügyét tanulmányozta. Sokat uta-

zött külföldön: bejárta Ausztriát, Német-, Francia-, Olasz- és Spanyolországot, Svájcot, Hollandiát és Belgiumot, a Skandináv államokat, Finnországot és Bulgáriát s az Északamerikai Egyesült Államokat. Mindkét nemzetgyűlésen a tiszaföldvári választókerületet képviselte. Ugyanez a választókerület egységespárti programmal 1926-ban egyhangulag választotta meg országgyűlési képviselőnek.

Erösdý Sándor dr. (*erösdí*), nyug. főispán. 1871 febr. 13-án született Marosugrán, Kisküküllő vármegyében. Gimnáziumi tanulmányait a marosvásárhelyi

református kollegiumban végezte, azután a budapesti egyetemen tanult és itt is avatták államtudományi doktornak. Egyetemi tanulmányainak befejezése után vármegyei szolgálatba lépett s mint közigazgatási

gyakornok Marostordamegyében kezdte meg pályáját. A koalíció idején, tekintettel arra, hogy mindig a 67-es politika híve volt és nyíltan is hangoztatta ezt, állásától megfosztották, de később 1910-ben a király a belügyminiszter előterjesztésére Marostordamegye és Marosvásárhely sz. kir. város főispánjává nevezte ki. A főispáni székből először a miniszterelnökségre, később a belügyminiszteriumba rendelték be szolgálattételre, ahol 1916-ig dolgozott. Akkor önként katonának jelentkezett s hosszabb ideig harcolt az orosz fronton. Hősies magatartásáért vitézségi éremmel is kitüntették.

Ertl János, volt országgyűlési képviselő. 1862-ben született Hódságon. Középiskolai tanulmányai befejeztével kereskedelmi iskolát végzett és kereskedelmi pályára lépett. Ezután hosszabb tanulmányutakat tett külföldön. 1905-ben választották első ízben képviselővé a hódsági kerületben szabadelvűpárti programmal. A pártnak feloszlásáig tagja maradt. 1906-ban újból mandátumot kapott, 1910-ben ugyancsak a hódsági kerület választotta képviselőjévé munkapárti programmal.

Ertsey Péter, volt országgyűlési képviselő. 1876 jan. 28-án született a biharmegyei Magyarakerekiben. Középiskoláit Debrecenben végezte, a jogot Nagyváradon és Budapesten hallgatta, itt tett ügyvédi vizsgát is. 1900-ban Nagyváradon nyitott ügyvédi irodát. Az 1910-i általános választásokon a berettyóújfalusi kerület munkapárti programmal választotta képviselővé.

Ery Márton dr., országgyűlési képviselő. 1865 okt. 16-án született Döbröközön. Gimnáziumi tanulmányait Pécsen elvégezvén, a kolozsvári egyetemen hallgatott jogot, majd közigazgatási pályára lépett. Rövid megszakítással — amíg Marostorda vármegye aljegyzője volt — mindig Tolnamegyében működött s 1922-ben Tolna vármegye alispánjává választották. Nagyobb tanulmányutakat tett Ausztriában, Németországban és Olaszországban. Főként szociális és közigazgatási kérdésekkel foglalkozott a multban s az egykéről irt tanulmánya annak idején nagy feltűnést keltett. Az 1926 decemberi választásokkor a dombóvári kerület mandátumát nyerte el egységespárti programmal.

Esterházy Béla gróf (*galánthai*), volt főrendiházi tag. 1854 febr. 25-én született. Tanulmányai befejezte után betartotta Angliát, Francia-, Német- és Olaszországot. Kiterjedt birtokain gazdálkodással foglalkozott. Neve a sport terén is ismeretes. Tevékeny részt vett a Magyar Lovaregylet életében. A kivándorlás meggátlására több kölcsönsegylegyületet és fogyasztási szövetkezetet létesített. 1906-ban a galántai kerület képviselőjévé választotta alkotmánypárti programmal. 1910-ben nem vállalt képviselőiséget. 1882-ben kapta a kamarási méltóságot.

Esterházy Imre gróf (*galánthai*), volt főrendiházi tag. 1840 ápr. 11-én született Rédén. Kezdetben a hadseregnél szolgált, ahonnan főhadnagyi rangban kilépett, azután pedig pozsonymegyei birtokán gazdálkodott. 1867-ben nőül vette Berlinben Rossi Alexandrina grófnőt, Rossi Carlo olasz követ leányát. Meghalt 1918 máj. 9-én.

Esterházy Károly István gróf (*galánthai*), volt főrendiházi tag. 1847 nov. 30-án született. Tanulmányai elvégzése

után festészetre adta magát s művész-hajlamait nagyban elősegítették hosszú európai és afrikai utazásai. Pozsonymegyei birtokára visszavonulva majdnem kizárólag családjának és a művészetnek élt.

Esterházy László gróf id. (*cseszneki*), a felsőház tagja. 1857 jun. 22-én született a fejérmegyei Sárosdon. Középiszkoláit Székesfehérvárott végezte, majd

jogot hallgatott Budapesten, azután pedig a magyaróvári gazdasági akadémián tanult. Tanulmányai befejezése után hosszabb külföldi tanulmányutat tett, bejárta Európa legnagyobb részét, majd hazajött s azóta sárosdi birtokán gazdálkodik. Bár a főrendiháznak tagja volt 1893 óta, élénkebb politikai szerepet nem vállalt, hanem a gazdálkodásnak élt. Fejérmegye közéletében azonban nagy szerepet játszik. 1882 óta cs. és kir. kamarás. A felsőháznak az örökös jogu főrendek választottjaként tagja.

Esterházy Mihály gróf dr. (*galánthai és frankói*), volt országgyűlési képviselő. 1884 ápr. 20-án született Londonban. Gimnáziumi érettségét Pozsonyban tett, majd az oxfordi és bruxellesi egyetemeket látogatta, később pedig a budapesti egyetemen tanult jogot és itt is avatták doktorrá. Tanulmányai befejezése után hosszabb külföldi utazásokat tett, több évet töltött Ang-

liában és Belgiumban, ahol főként politikai és gazdasági kérdéseket tanulmányozott. 1910-ben a galántai kerületben Justh-párti programmal választották meg képviselőnek. A világháborúban mint a 8. honvédhuszárezred főhadnagya vett részt. A forradalmi kormány megalakulása után Svájcba küldötte, de látva a helyzetet, misszióját nem végezte el és minden további összeköttetést megszakított a kormánnyal. Hosszabb időt töltött később megszállott területen s a politikától teljesen visszavonult. 1928-ban

több hónapig járt Keletafrikában, ahol nagyszabású ismeretterjesztő tudományos film létrehozásánál működött közre egy nagyobb vadászexpedícióban.

Esterházy Miklós herceg, edelstätteni hercegségitett gróf, frankói gróf, Sopronmegye örökös főispánja, főpohárnokmester, volt főrendiházi tag. 1869 jun. 5-én született Bécsben. Tanulmányait Budapesten, Bécsben és a külföldön folytatta. Jogi doktor. 1898-ban kelt egybe Cziráky Margit grófnő, csillagkeresztes és palotahölgygel. A király 1900-ban az aranygyapjas rend lovagjává emelte, 1905-ben legfelsőbb kegyelemből és kivételesen tartalékos főhadnaggyá nevezte ki. 1907-ben titkos tanácsos, 1912-ben főpohárnokmester lett. Meghalt 1920 ápr. 6-án.

Esterházy Miklós Móric gróf (*galánthai*), volt főrendiház tag. 1855 szept. 20-án született Rómában, hol atyja, Móric gróf, nagykövet volt a szentszéknél. A politikai életben első nagy szereplése az volt, mikor az egyházpolitikai reformjavaslatok ellen a főrendiházban és a társadalomban heves ellenzéket szervezett. Nagy feltűnést keltett az a nyílt levele is, amelyben a kilencvenes évek végén megindokolta a néppárt éléről való visszavonulását. Az 1896—1901. országgyűlési ciklus alatt elnöke volt a függő államadósságot ellenőrző országos bizottságnak. 1907-ben nevezte ki a király belső titkos tanácsossá. A csákvár-gesztesi hitbizomány birlalója volt. Meghalt Csákváron, 1925 jan. 21-én.

Esterházy Móric gróf (*galánthai*), volt miniszterelnök. 1881 ápr. 27-én született a komárommegyei Pusztamajkon. Fia Miklós Móric grófnak. Tanulmányait a szülői háznál kezdette, majd a budapesti és oxfordi egyetemen folytatta. Cs. és kir. kamarás. A főrendiháznak örökös jogon tagja volt. 1906-ban, midőn Andrássy Gyula gróf a terebesi kerület mandátumáról lemondott, alkotmánypárti programmal e kerület képviselőjévé választotta. Ugyancsak a terebesi kerület mandátumát nyerte el 1910-ben pártonkívüli 67-es programmal. A háború alatt a 9-es huszárezred kötelékében teljesített katonai szolgálatot. Politikai körökben

nagy meglepetést keltett, mikor a király Tisza István gróf után őt bízta meg kormányalakítással 1917 június 15-én. A fiatal kormányelnök csak két hónapig vezette az ügyeket, mert a választójog megalkotására alakított kormányával programját nem tudta megvalósítani s augusztus 20-án már átadta a helyét Wekerle Sándornak, maga pedig a magánéletbe vonult vissza.

Esterházy Pál gróf id. (frankói), a felsőház tagja. 1861. júl. 19-én született Trouvilleben. Tanulmányai befejezése után diplomáciai pályára lépett és szolgált a monarchia londoni, szentpétervári és párisi nagykövetségén. Később a közös külügyminisztériumba rendelték be, ahol mint I. oszt. követési tanácsos, osztályvezetői minőségben működött 1903-ig, amikor nyugdíjba vonult. 1906-ban a király visszahívta a tényleges szolgálatba s ekkor politikai magyar-osztályfőnök lett és érdemei elismeréséül megkapta a valóságos belső titkos tanácsosi címet s később a Vaskoronarend nagykeresztjét. 1912-ben, mint nagykövetet rendelkezési állományba helyezték, 1914-ben pedig véglegesen nyugalomba vonult. A főrendiháznak 1894 óta volt tagja. Most, mint az örökösjogu főrendek választottja, tagja a felsőháznak.

Esterházy Pál gróf ifj. (galánthai), felsőházi póttag. 1878. okt. 17-én született Réde községben. Tanulmányai elvégzése után nemsokára megházasodott, nőül vette Cziráky Mária grófnőt s azóta csupán a birtokain való gazdálkodással foglalkozik. Kamarás, tartalékos főhadnagy a 9. huszárezredben. 1915-ben kapott meghívó levelet a főrendiházba és tagja volt a Háznak 1918-ig. A felsőház póttagjává az örökösjogu családok 1927. január 10-iki ülésükön választották meg.

Esterházy Pál gróf, volt főrendiházi tag. 1883. júl. 28-án született Pápán, egyetlen fia volt néhai Esterházy Móric grófnak. Gimnáziumi tanulmányait elvégezve jogot hallgatott s az alapvizsgák letétele után egy évet az oxfordi egyetemen töltött és itt erdészeti tanulmányokat is folytatott. Önkéntesi évén kívül még három évet szolgált a 7. hu-

szárezredben, ahol hadnagyi rangot ért el. Cs. és kir. kamarás. 1909-ben nőül vette néhai Andrássy Tivadar gróf leányát, Ilonát. A katonaságtól kilépve, pápai birtokán gazdálkodott. A háború kitörésekor azonnal bevonult ezredéhez s kiment a harctérre, ahol egy rohamnál 1915. jun. 26-án ellenséges golyótól találva, hősi halált halt.

Esterházy Sándor gróf (galánthai), volt főrendiházi tag. 1868. okt. 3-án született Pápán. Tanulmányai elvégzése után a diplomáciai pályára lépett s egy ideig követségi titkár volt a drezdai követségénél. Cs. és kir. kamarás. 1897-ben megnősült s azután veszprémmegyei birtokán gazdálkodott. A király belső titkos tanácsossá nevezte ki.

Esztergályos János, országgyűlési képviselő. 1873. dec. 4-én született Dunaföldváron. Budapesten végezte az elemi iskoláit, majd atyja elhalálzásakor vasas tanoncnak állt be. Felszabadulásakor külföldi utat tett és bejárta Olaszországot és Németországot, ahol gyárakban dolgozott. Néhány év múlva visszatért és bekapcsolódott a vasmunkás mozgalomba. 1904-ben, amikor az általános vasmunkássztrájk lezajlása után minden gyár kizárta, külföldre ment és Berlinben dolgozott egy évig. 1905-ben ismét visszatért és ekkor a Magyarországi Molnárok és Malommunkások Szövetsége titkárává választotta. 1908-ban megvált állásától, Amerikába vándorolt és New-Yorkban telepedett meg. 1911-ben tért vissza ismét s előbb a Munkásbiztosító Pénztár végrehajtója lett, majd 1916-ban a Népszavához került, mint a lap kiadóhivatalának vidéki szervezője, 1919-ben pedig a pártvezetőség központi titkárságában kapott beosztást. Az 1922-es választások alkalmával Pécs város II. kerülete küldötte be a nemzetgyűlésbe a szociáldemokrata párt programjával. Többbizben szóvártette a kommunizmus utáni atrocitásokat és különösen a zalaegerszegi internálótábor feloszlata érdekében mondott éleshangú beszédeket. Az Esküttügy tárgyalásáról emlékezetes ülésen őt is kivezették és 20 napra kitiltották az ülésekről. Többbizben követelte a le-

venteintézmény megszüntetését. Az új országgyűlésbe ugyancsak Pécs város II. kerülete küldötte be a szociáldemokratapárt programjával, e párt listáján.

Eszterhay Jenő, h. államtitkár. 1870 márc. 25-én született Veszprémben. Középiskoláit Veszprémben végezte, majd a budapesti egyetemre iratkozott be jog-

hallgatónak. 1894-ben, az egyetem elvégzése után állami szolgálatba lépett. A földmivelügyi minisztériumban a gazdasági szakoktatási osztályban egy negyed századot töltött el. 1921-ben lett h. államtitkár s ezzel

egyidejűleg országos selyemtenyészési miniszteri biztos és ebben a minőségben szolgált 1928-ban bekövetkezett haláláig. A gazdasági szakoktatás terén kimagasló érdemeket szerzett s a forradalmak után az ő tervei szerint kezdtek meg a csonkaország mezőgazdasági szakoktatásának rekonstruálását. Mint selyemtenyészési miniszteri biztos igen sokat fáradozott ennek a termelési ág-

nak kiépítésén és megerősítésén.

Exner Kornél dr., ny. államtitkár. 1867 jul. 3-án született Beregszászon. A jogot előbb Pozsonyban hallgatta, majd a budapesti, bécsi, prágai,

berlini és müncheni egyetemeken folytatta tanulmányait. 1891-ben lépett állampénzügyi szolgálatba, két évvel később nőül vette Lendvay Ilonát. Házasságukból három fiu született s mindhárom gyermekét felnőtt kor-

ukban veszttette el. László fia az orosz fronton halt hősi halált. 1913-ban a közigazgatási bíróság ítélőbirájává nevezték ki. Hatodfélévi bírói működés után a pénzügyminisztérium adminisztratív államtitkára lett. Három évtizede tanár a budapesti egyetemen. Több pénzügyi törvényjavaslat kidolgozásában vett tevékeny részt. Huszonöt éven át szerkesztette a „Pénzügyigazgatás“ című szaklapot. Több önálló műve jelent meg, amelyek közül a „Magyar Pénzügyjog“ című a Tudományos Akadémia kiüntetésben is részesítette.